

Arrest

**nr. 42 588 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 26 januari 2010 tot weigering van afgifte van een visum, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 januari 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient op 30 december 2009 bij de Belgische ambassade te Islamabad (Pakistan) een aanvraag in voor een visum kort verblijf. Zij wenst in België op familiebezoek te komen bij haar zoon X., een erkende vluchteling.

Op 26 januari 2010 wordt deze visumaanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

“Motivatie:

betrokkene heeft onvoldoende bewijzen voorgelegd die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven; betrokkene beschikt niet over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst, of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd of hij/zij in staat is deze middelen rechtmatig te verwerven.

Ontbreken officieel bewijs familieband.

Andere :

Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis; vermoedens dat een langer verblijf dan 60 dagen wordt beoogd.

Betrokkene biedt namelijk weinig garantie op terugkeer gezien zij geen bewijs levert van voldoende persoonlijke en regelmatige bestaansmiddelen in Afghanistan (zonder beroep).

Ontbreken attest van gezinssamenstelling van de garant.

Geen of onvoldoende bewijs van financiële dekking voor het verblijf.

Ontbreken van financiële garanties in het dossier: er wordt geen tenlasteneming voorgelegd en betrokkene levert geen bewijs waaruit blijkt dat zij over voldoende eigen financiële middelen beschikt om een reis naar België te bekostigen."

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enig middel: schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder schending van de materiële motiveringsverplichting

De bestreden beslissing stelt het volgende:

- De motieven in de bestreden beslissing:

"Betrokkene heeft onvoldoende bewijzen voorgelegd die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven: betrokkene beschikt niet over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst, of voor doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd of hij/zij in staat is deze middelen rechtmatig te verwerven.

Ontbreken officieel bewijs familieband. Andere:

Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis: vermoedens dat een langer verblijf dan 60 dagen wordt beoogd. Betrokkene biedt namelijk weinig of geen garantie op terugkeer gezien zij geen bewijs levert van voldoende persoonlijke en regelmatige bestaansmiddelen in Afghanistan (zonder beroep).

Ontbreken attest van gezinssamenstelling van de garant.

Geen of onvoldoende bewijs van financiële garanties in het dossier: er wordt geen tenlasteneming voorgelegd en betrokkene levert geen bewijs waaruit blijkt dat zij over voldoende eigen financiële middelen beschikt om een reis naar België te bekostigen. "

- eerste onderdeel.

"...betrokkene beschikt niet over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst, of voor doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd of hij/zij in staat is deze middelen rechtmatig te verwerven.... "

"...Betrokkene biedt namelijk weinig of geen garantie op terugkeer gezien zij geen bewijs levert van voldoende persoonlijke en regelmatige bestaansmiddelen in Afghanistan (zonder beroep).... "

Verzoekster beschikt over een eigen vermogen van 4000 dollar en 600 euro. Gegeven het wantrouwen van verzoekster in banken in haar thuisland en gegeven de instabiele toestand aldaar heeft verzoekster haar geld thuis en niet op de bank staan. Zij heeft hiervan een verklaring overgemaakt aan de diensten van de Belgische Ambassade in Islamabad en er is over deze situatie briefwisseling gevoerd.

Het feit dat verzoekster echter op geen enkele wijze financieel afhankelijk is van hetzij haar zoon in België hetzij enig ander familielid in Afghanistan leidt tot de logische conclusie dat zij voor haar eigen onderhoud kan instaan. Verzoekster is ook niet financieel afhankelijk van enige bijstand vanwege de overheid in Afghanistan.

Verzoekster levert dan ook het bewijs dat zij over middelen beschikt om voor haar eigen onderhoud in te staan.

Uit de bestreden beslissing blijkt echter niet dat deze elementen, stukken en briefwisseling werden onderzocht. Door deze elementen niet in overweging te nemen bij het motiveren van de beslissing, schendt de bestreden beslissing de motiveringsverplichting.

tweede onderdeel.

"Betrokkene heeft onvoldoende bewijzen voorgelegd die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven...

... Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis; vermoedens dat een langer verblijf dan 60 dagen wordt beoogd.... "

Het werkelijke doel van de reis werd omschreven als familiebezoek aan de zoon van verzoekster die hier erkend werd als politiek vluchteling. Dit doel is een wettig oogmerk, in het kader van artikel 8 EVRM. Het bestaan van het doel van de reis werd ook aangetoond door een uitnodiging door de zoon van verzoekster. Het werkelijke doel van de reis werd dus zeer uitdrukkelijk en helder weergegeven. De bestreden beslissing geeft dan ook niet aan welke andere elementen aanleiding zouden kunnen geven tot enige twijfel omtrent het werkelijke doel van de reis.

De bestreden beslissing dient dan ook vernietigd te worden.

- derde onderdeel.

"Ontbreken officieel bewijs familieband. "

De zoon van verzoekster is in België erkend als politiek vluchteling. Dit betekent dat de diensten van het CGVS aan verzoeker een geboorteakte hebben afgeleverd. Dit betekent tevens dat de diensten van de overheid en zo ook de DVZ kennis hebben van de afstamming van verzoeker.

Uit de geboorteakte van de zoon van verzoekster blijkt duidelijk dat verzoekster de moeder is van haar zoon.

Bovendien werd op verscheidene tijdstippen briefwisseling gevoerd tussen de begeleidster van de zoon en de diensten van de DVZ. Op regelmatige wijze vroeg de begeleidster of het dossier volledig was en of er nog stukken ontbraken. Op geen enkel ogenblik werd door de diensten van de DVZ melding gemaakt van het ontbreken van een stuk.

Door deze elementen niet in overweging te nemen schendt de bestreden beslissing de motiveringsverplichting.

De bestreden beslissing is gebaseerd op een verkeerde feitenvinding en onvolledig en onnauwkeurig onderzoek. De bestreden beslissing is in strijd met de gegevens van het administratief dossier."

3.2. In de nota stelt verwerende partij dat het aan de visumaanvrager toekomt om te bewijzen dat hij voldoet aan de binnenkomstvoorwaarden zoals voorzien in de Verordening 562/2006/EG. Gezien de overheid moet nagaan of er al dan niet voldaan werd aan die Schengencriteria, mag worden verwacht dat een aanvrager objectief verifieerbare stukken overmaakt. *In casu* blijkt uit geen enkel bewijskrachtig gegeven dat verzoekster aan voormelde voorwaarden voldoet. Verzoeksters kritiek doet geen afbreuk aan het feit dat er geen bewijs voorhanden is van voldoende persoonlijke en regelmatige bestaansmiddelen in Afghanistan. De loutere vermelding dat verzoekster over geld beschikt om ondermeer in te staan voor de duur van het voorgenomen verblijf, wordt niet gestaafd. Dit weerlegt overigens de argumentatie niet dat verzoekster geen beroep uitoefent en geen regelmatige bestaansmiddelen geniet.

Verder kan niet worden ontkend dat er geen officieel bewijs voorhanden is aangaande de familieband tussen verzoekster en L.A.L. De stukken die thans voor de eerste keer worden bijgebracht, konden niet in rekening worden gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing zodat het de rechtmatigheid niet aantast.

Ook werd er geen tenlasteneming voorgelegd zodat daaruit evenmin financiële garanties konden worden afgeleid. Verwerende partij herinnert eraan dat zij over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt zoals ook blijkt uit vaste rechtspraak van de Raad.

Artikel 15 van de Overeenkomst van Schengen van 19 juni 1990 ter uitvoering van het akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke binnengrenzen (Schengenuitvoeringsovereenkomst) bepaalt dat de visa slechts mogen worden afgegeven voor zover de vreemdeling voldoet aan de in artikel 5, lid 1, onder a) c) d) en e) gestelde voorwaarden voor binnenkomst.

Artikel 5 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst werd ondertussen opgenomen in artikel 5 van de Schengengrenscore. Dit artikel 5 waarnaar de bestreden beslissing verwijst, bepaalt in c) dat de onderdanen van derde landen het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden moeten kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan zowel voor de duur

van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, dan wel in staat zijn om deze middelen rechtmatig te verwerven.

Uit het voorgaande blijkt niet dat de overheid kennelijk onredelijk zou hebben gehandeld bij de weigering van het visum.

3.3. In de repliekmemorie verwijst verzoekster naar het inleidend verzoekschrift.

3.4. Verzoekster voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.4.1. In een eerste onderdeel van het middel betwist verzoekster het motief dat zij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en dat zij het bewijs niet levert van voldoende persoonlijke en regelmatige bestaansmiddelen in Afghanistan. Zij zet uiteen dat zij beschikt over een eigen vermogen in cash geld thuis en dat zij dit gemeld heeft aan de Belgische ambassade en dat hierover briefwisseling is gevoerd. Zij stelt dat zij niet financieel afhankelijk is van haar zoon in België of van enig ander familielid in Afghanistan, zij kan voor haar eigen onderhoud instaan

De Raad stelt vast dat de uiteenzetting in het verzoekschrift dat verzoekster thuis beschikt over een bepaalde som cash geld, een loutere bewering betreft. Zij heeft deze informatie niet meegedeeld aan het bestuur en uit de stukken van het dossier blijkt niet dat verzoekster stukken heeft voorgelegd inzake bestaansmiddelen in Afghanistan. De loutere bewering van verzoekster dat zij over cash geld beschikt, doet hieraan geen afbreuk.

In de mate waarin verzoekster aanvoert dat hierover briefwisseling is gevoerd met de Belgische ambassade, blijkt dit niet uit de stukken van het dossier. Verzoekster voegt deze briefwisseling bij haar verzoekschrift. Daaruit blijkt dat de Belgische ambassade aan een derde, de begeleidster van verzoeksters zoon, heeft meegedeeld dat de aanvrager een bewijs van financiële middelen moet voorleggen zoals een werkattest, loonfiches, een bankrekening... Bij het verzoekschrift wordt tevens een ongedateerde en ongeadresseerde brief gevoegd van de zoon van verzoekster waarin hij meedeelt dat zijn moeder dit bewijs heeft.

Daargelaten de vraag naar de waarde van deze briefwisseling tussen de ambassade en een derde persoon, stelt de Raad vast dat uit deze briefwisseling blijkt dat een bewijs van financiële middelen diende te worden voorgelegd. Uit deze briefwisseling blijkt geenszins dat dit bewijs geleverd werd. Een loutere mededeling van verzoeksters zoon "dat zijn moeder dit bewijs heeft" kan niet worden beschouwd als een element dat afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de minister op basis van een niet correcte feitenvinding of in kennelijke onredelijkheid tot dit motief is gekomen. Het eerste onderdeel van het middel is ongegrond.

3.4.2. In een tweede onderdeel betwist verzoekster het motief dat zij onvoldoende bewijzen heeft voorgelegd die het doel van het verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven. Zij zet uiteen dat zij haar reisdoel heeft omschreven als familiebezoek aan haar zoon die in België verblijft als erkend vluchteling. In het kader van artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) is dit een wettig oogmerk. Het bestaan van dit reisdoel werd ook aangetoond door een uitnodiging door de zoon van verzoekster. Het reisdoel werd dus zeer uitdrukkelijk en helder weergegeven. De bestreden beslissing geeft dan ook niet aan welke andere elementen aanleiding zouden kunnen geven tot enige twijfel omtrent het werkelijke reisdoel.

Het motief in dit verband zoals weergegeven in de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis; vermoedens dat een langer verblijf dan 60 dagen wordt beoogd. Betrokkene biedt namelijk weinig garantie op terugkeer gezien zij geen bewijs levert van voldoende en regelmatige bestaansmiddelen in Afghanistan (zonder beroep)."

Tevens wordt in de beslissing vermeld dat verzoekster niet over voldoende middelen van bestaan beschikt voor een terugreis naar het land van herkomst.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat niet zozeer wordt getwijfeld aan het feit dat verzoekster haar zoon wenst te bezoeken, maar wel aan de omstandigheid dat verzoekster die een visum kort verblijf heeft aangevraagd, weinig garanties geeft op een terugkeer naar Afghanistan. Nu uit de bespreking van het voorgaande onderdeel blijkt dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat verzoekster niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en dat zij geen bewijs levert van voldoende persoonlijke en regelmatige bestaansmiddelen in Afghanistan, is het niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de minister oordeelt dat verzoekster, gezien er geen bewijs is van bestaansmiddelen, weinig garanties biedt op een terugkeer zodat het vermoeden rijst dat een verblijf langer dan zestig dagen wordt beoogd.

Ook dit motief steunt op de gegevens van het dossier en kwam niet tot stand op kennelijk onredelijke wijze. Het tweede onderdeel van het enig middel is ongegrond.

3.4.3. In een derde onderdeel betwist verzoekster het motief dat een officieel bewijs ontbreekt van een familieband. Haar zoon werd in België erkend als politiek vluchteling. De diensten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben aan haar zoon een geboorteakte afgegeven. De diensten van de overheid en de Dienst Vreemdelingenzaken hebben bijgevolg kennis van de afstamming van de zoon. Uit deze geboorteakte blijkt duidelijk dat verzoekster de moeder is van haar zoon. Verzoekster verwijst tevens naar briefwisseling tussen de begeleidster van haar zoon en de Dienst Vreemdelingenzaken waarin de begeleidster vroeg of er nog stukken ontbraken.

De geboorteakte van de zoon, die verzoekster voorlegt bij huidig verzoekschrift, werd niet voorgelegd aan de beslissingnemende overheid. Het komt aan de persoon die een visum aanvraagt toe om alle bewijzen en documenten voor te leggen die vereist zijn. De omstandigheid dat de Belgische asielinstanties een getuigschrift van geboorte van de zoon van verzoekster hebben opgesteld, volstaat niet om te worden ontslagen van de plicht om alle vereiste documenten voor te leggen bij een visumaanvraag die behandeld wordt door een andere dienst van de Belgische overheid.

De briefwisseling tussen de Belgische ambassade en een derde en tussen de helpdesk van de Dienst Vreemdelingenzaken en deze derde, de begeleidster van verzoeksters zoon, bevindt zich niet in het dossier. Verzoekster heeft de briefwisseling van deze derde niet voorgelegd aan de beslissingnemende overheid zodat hiermee geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de beslissing. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Uit deze briefwisseling blijkt dat deze derde persoon op 11 januari 2010 aan de helpdesk van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft laten weten *“Indien er nog documenten ontbreken of onduidelijk zijn kan u mij contacteren via onderstaande gegevens.”* Naast de omstandigheid dat deze briefwisseling zich niet in het dossier bevindt, stelt de Raad dat de mededeling van een derde aan de helpdesk niet kan beschouwd worden als een verplichting voor de beslissingnemende overheid om vooraleer zij haar beslissing neemt, aan de visumaanvrager de overlegging van bijkomende stukken te vragen. Het komt aan de visumaanvrager toe om een zo volledig mogelijk dossier voor te leggen.

Verzoekster toont niet aan dat de bestreden beslissing getuigt van een foutieve feitenvinding of van een onnauwkeurig onderzoek. Het derde onderdeel van het enig middel is ongegrond.

De gemachtigde van de minister heeft in alle redelijkheid en op basis van de stukken van het dossier geoordeeld dat het visum aan verzoekster diende te worden geweigerd. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET